

findes tillige i Udvalget 2 Mindretal, det konservative Folkeparti og Venstre. De har begge motiveret deres Stilling og deres Ændringsforslag, men det vilde neppe være rigtigt, om jeg tog en Debat op herom, for Ordførerne for de to Mindretal har haft Lejlighed til mundtlig at motivere deres Stilling her fra Talerstolen. Jeg skal derfor paa dette Trin afholde mig derfra og nøjes med paa Flertallets Vegne at anbefale det forelagte Lovforslag uforandret til Vedtagelse i dette høje Ting.

Sigurd Berg: Ved Sagens første Behandling havde vi en udførlig Debat om det foreliggende Lovforslag, og jeg havde da Lejlighed til udførligt at begrunde, hvorfor vi fra vor Side maatte gaa imod dette Forslag. Nu er der formentlig ikke nogen Grund til at optage denne Debat ved Sagens anden Behandling. Jeg skal kun minde om, at da Valgloven var til Forhandling i sin Tid før dens Vedtagelse i 1915, blev det fra ministeriel Side udtrykkelig betonet, at man anerkendte, at den Valglov, der blev gennemført, var en loyal Opfyldelse af Grundlovens § 32.

Forhandlingerne i Udvalget har for en meget stor Del drejet sig om det af de Konservative stillede Ændringsforslag og navnlig om at faa det belyst gennem Spørgsmaal. Efter at man havde beskæftiget sig nogle Maaneder med dette, og Statistisk Departement havde udformet det nærmere, kom der saavel fra Socialdemokratiet som fra de Radikale Meddelelse til Udvalget om, at man fra de Sider ikke kunde gaa med til at lægge dette Arbejde til Grund for de videre Forhandlinger, og Spørgsmaalet har da for Venstre i Udvalget været dette, om man vilde acceptere det ministerielle Grundlag, eller om man vilde gaa over til det fra konservativ Side foreslaaede Grundlag. Under disse Forhold har overhovedet ikke andre Spørgsmaal været fremme til Forhandling i Udvalget. Man vil da forstaa, at Venstre i Overensstemmelse med vore Udtalelser ved første Behandling opstiller de Ændringsforslag, som her foreligger.

Afsnit A omhandler de sønderjydske Regler, med Hensyn til hvilke vi allerede ved første Behandling udtalte, at vi kunde slutte os til det forelagte Forslag i Hovedprincipperne; i Overensstemmelse med dette vort Standpunkt har vi opstillet de herhenhørende Ændringsforslag, idet det ikke har været vor Mening at stille andre Ændringsforslag til dette end dem, der fulgte af vor Stilling i Almindelighed til hele Lovforslaget.

Det andet Afsnit af vort Ændrings-

forslag, Afsnit B, handler om Nedsættelsen af den Kommission, jeg allerede ved Sagens første Behandling gjorde mig til Talsmand for. Ændringsforslaget gaar ud paa, at der efter Genforeningsvalget skal nedsættes en Kommission, der har bundet Mandat: eet Aar efter, at Kommissionen er nedsat, skal den afgive Betænkning om disse Forhold, belyst saavel ved indsamlet Materiale om Erfaringerne i Udlandet som ved et statistisk Materiale, kritisk gennemgaaet.

Den almindelige Grund til, at vi finder det rigtigt at stille et Forslag af denne Art, er, at vi mener, at denne Sag fremmes bedre paa denne Maade, end den vilde blive fremmet gennem et almindeligt Rigsdagsudvalg. Det kan ikke ventes, at Rigsdagen skal vedblive at være samlet hele Aaret rundt; et Rigsdagsudvalg vil blive afbrudt i Arbejdet, medens en Kommission med et saadant bundet Mandat vil kunne arbejde den Tid, der er beskaaret den. Endvidere vil en saadan Kommission have sagkyndig Bistand til Raadighed, den er suveræn, den skal ikke som et Rigsdagsudvalg — det har vi faaet Erfaring for under Arbejdet her — have Ministeriets Accept paa, hvorvidt sagkyndig Medhjælp kan stilles til Raadighed for Udvalgets enkelte Medlemmer, i saa Henseende træffer Kommissionen selv sin Bestemmelse og antager sin sagkyndige Medhjælp. Det staar derfor i al Almindelighed for os saaledes, at en Kommission vil have heldigere Arbejdsvilkaar end dem, man kan vente i et Rigsdagsudvalg i en saa vanskelig og indviklet Sag som den, der her er Tale om.

Endvidere er der siden denne Sags første Behandling kommet dette til, at vi har haft en Udvalgsforhandling, og denne Forhandling har yderligere bestyrket os i, at det er rigtigt at faa denne Sag forbedret gennem en saadan Kommission. Det har vist sig, at den saglige Afklaring mangler, at Meningerne ikke har faaet den fornødne Tid til at blive prøvet og det statistiske Materiale til at blive kritisk bedømt, gennemdrøftet, belyst og erstattet med andet, der nødvendigvis paa adskillige Punkter maatte supplere det, der foreligger; det er en Erkendelse, som alle maa have, der læser hele denne Sag igennem, saaledes som den foreligger nu. Hvis man tager Flertallets Betænkning, vil man ogsaa der se Eksempler derpaa. Side 2 vil man se, hvor mange Spørgsmaal der fremstiller sig for Flertallet, og hvorledes man ogsaa indenfor